

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante V

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Actus. Tereot. in Hecy. Magnus, rubicundus, crispus, et af-
sar, canis. Plaut. Pseud. Magna capite, acutis oculis, ore ru-
dicundus admodum. Plin. lib. 18. cap. 35. de luna loquens: Si
rubicunda, ventos portendere creditur. Martial. lib. 14. Hanc
ubi Canasio rubicundam pulvere testam Municipem insitit
cassa Sybilla suam.

Rubricundus, diminut. Subrubens. [OPIIN adbramdam.
in q. 9. Gall. Va peu rouge. Ital. Aquanta rossa. Germ.
pauß oder cu wong cofas. Hisp. Bermejo va paca. Pol. Czerwony.
Vng. Rózsike. Ang. somewhat redde.] Iuvenal. Satyr. 6.
eadem illa venit rubicundula totum Oenophorum sitiens.

Rubidus, a. um. Rufus cu aliqua nigredine. [OPIIN adbramdam.
in q. 9. Gall. Rous oultre. Ital. Rossarda. German.
Erdmeyer. Hisp. Rousa. Pol. Czerwony. Vng. Vör-
höly. An. Rousing a smut red.] Aul. Gel. lib. 2. cap. 26. No enim
huc sunt sola vocabula rufum colore demonstrantia, quatu-
modi dicit, rufus & ruber, sed alia quoq; haecenus plura,
quam quae dicta ab re Graeca sunt. Fulvus enim & flavus, &
rubicundus & phoeniceus, & rutilus, & luteus, & spadix, appella-
tiones sunt rufi coloris. Haec ille. & Aliquando tamen rubidus,
pro scabro, & aspero accipitur. Plaut. in Stich. Rubiginosam
ingidem, ampullamque rubidam. Hinc & panis his coctus, a
sabbine rubidus dicitur, qui & a nasturum usu nauticus etiã
appellatur. Plautus: Eequam buccellam rubidi panis. Quo-
tamen in loco Festus (si modo emendari sunt codices) ierubidum
panem interpretatur panem parum coctum.

Rubellus, a. um. Subrubrum: [OPIIN adbramdam. in q. 9. Gall.
Rouge, rougeâtre, tirant sur le rouge. Ital. Rossato. Ger. Rot
rot. Hisp. Bermejo va paca. Pol. Czerwony. Vng. Vörhöly.
Ang. Reddish, or somewhat redde.] ut, Vinum rubellum,
sive rubellum absolute, dicitur, quod modice, & dilute rubet.
Mim. lib. 1. Et Vejentani bibitus sex crassa rubelli. Rubellus
vires est. Non dicitur, a matere rubedine cognominatum. Plin.
lib. 14. cap. 27. Proxima dignitatis Nomentanis, rubente mate-
ria: quapropter quidam rubellas appellaverit. Eisdem & ru-
bellas vocat. Col. lib. 3. cap. 27. Nomentanæ, inquit, vini
modice subsequantur Amineas, secunditate vero etiam
prevalent: quippe quum frequenter impleant, & id quod
chidant, opime tueantur. Sed earum quoque feracior est
mior, cuius est folium parcius scinditur, & materia nõ ita ru-
berit Amineas: a quo colore rubellianæ nuncupantur.

Rubellus, s. p. Herba radice habens rubram, tingendis lanis, ac
colorido eam. [in q. 9. Gall. Herbe nommes Garance. Ital.
Gara rubia. Ger. Rote oder Rothwurz. Hisp. La rubia
de tintureres. Pol. Marjanowa. Vng. Földi. Ang. Madder
herb to dye or colour with.] De qua Plin. lib. 24. cap. 21. Erythro-
danus, quem aliqui erythrodanum vocant, nõ rubrum, qua
nõguntur lanae, pellesq; perficiuntur in medicina urinã ciet.
Ibid. lib. 35. cap. 6. & lib. 19. cap. 3. Pharmacopolæ rubiam tin-
tionem. Galli sua lingua garanciam nominant.

Rubellus, s. p. Rubidus. Vide R V B E V S.

Rubigo, pen. prod. rubiginis. Et. [in q. 9. Gall. Ru-
ge. Ital. Ruggine, ruggine. Germ. & Belg.
Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost. Ang.
Rust or canker.] Vitium metalli, & propter id quod con-
tinuè videmus, a rudi & rubrum, metalli paulatim erodens.
Dicitur rubigo a rubro, sive rubido colore unde & antiquis ro-
bigo dicebatur: nam illi rubrum dicebant, teste Festo, quod
nos rubrum. Aerugo vero proprie fit in ærelicis ferrugine in
ferris & contrahitur ex humore neq; rufa est, & licca, qualem
dicitur rubiginem esse, sed vitidiz, atq; hamida, Plin. lib. 17.
cap. 4. Ferrug. argilla omnis rubiginis obducit. Virg. 1. Georg.
Ereia juvenem scabra rubiginetela. Carul. Argo. Squallida
deserta rubigo inferat aratris. Ovid. 2. Metam. Invenit rubi-
gine dentes & Rubigo vel robigio. [in q. 9. Gall. Rost.
Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. El amarillo de las pines.
Pol. Rzyza. Vng. Rost. Ang. blasting of iron.] Horat.
lib. 1. Carm. Nec pessimum sentiet Africum Forcunda vitis,
nec erit segetes rubiginis & Rubiginis Rubigalia dicitur est,
sella dies, amolide rubiginis instituti ad antiquos quales sunt
supplicationes amburbæ, aut ambaruales, quæ hodie pro-
pter similitudinem causis factitatur. Plin. lib. 18. cap. 29. Rubigalia
Roma constituit, quæ nunc aguntur ad septimum Calen. Mair
non a mox ferè segetes rubigo occupat. Haecenus Budæus.

Rubiginosus, a. um. [in q. 9. Gall. Rost. Ital. Ruggine.
Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubiginosus, a. um. pen. corr. Rubiginem contraho. [in q. 9. Gall.
Rost. Ital. Ruggine. Germ. Rost. Hisp. Rumbros de hierro. Pol. Rzyza. Vng. Rost.
Ang. Rust or canker.] ut apud
Martial. libro 5. Rubiginosi dentes. Cætera vide in dictione
RUBIGIO.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

Rubricatus, a. um. Quod est rubrica intindum. [OPIIN
mendiam adbramdam. Gall. Teint de terre rouge. Ital. Cofa intirata la
di terra rossa. Ger. Rot gefärbt. Hisp. Cofa intirada de barro ber-
mejo. Pol. Farba czerwona. Vng. Vörös. Ang. Redd chaulke or earth.] Hieron. in
Erodum: Pelles arietu rubricatas. Rubricata linea, est qua fa-
bri utuntur ad opus suu dirigendum & bene cooptandum, ne
ulla inæqualitas appareat. Cornutus in Perit. Sar. 1.

pavimentorum, & ditorum adificiorum, que lapidibus &...

Rudus, a, m. p. est rudus induco. Gall. Paver ou...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

Rudus, a, m. dicitur qui veterum adificiorum materia sca...

que dam, & corticis contractiones oriuntur, que a similitu...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rugosus, a, m. adjectivum, Rugis plenum. Gall. Plin...

Rupis: Festus. [Pol. *Ostrea doli*.] Petrones rustici ferè dicuntur propter vetustatem, & quod decrevima quæque, ac prærupti jam agri petra vocantur, ut rupices iidem à rupinis, aliter à petrarum asperitate & duritia dicitur.

Rupis: Apuleius Floridor. lib. 1. Quis ex rupiconibus, baljus tabernatis, tam infans est, ut si pallium accipere velit discitis maledicari?

Rupis: Videntur veteres Latini in imminutione prætorum tenues in duplices mutare soliti esse plerunque: ut ceperis raptis, præcepitis præceptis, rupercis rupsis: ut in 12. Tab. apud Festum, si membrum rupsit, pro ruperit.

Rupicapra, a, f. p. Capra sylvestris, quasi rupium capra. [ῥύπις ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Un chevreuil*. Ital. *Capra salvatica*. Ger. *Ein wilde Geyß die in Birgen vund Jäsen bin vund her fäget* / *die die Geyßfen*. Hispan. *Un capro de cabra montes*. Pol. *Koza dyka wporach ludziana*. Vngar. *Vad kotike*. Ang. *A wild goat*.] Plin. lib. 11. cap. 37. Rupicapra in dorsum adunca cornu, damis in adversum, lib. 2. cap. 53. Capra tamen in plurius similitudines transfigurantur. Sunt caprae, sunt rupicaprae, sunt ibices pernicitatis mirandæ.

Ruricris: Ruricola. Ruro, Vide a. v. s.

Rursus, & Rursum, iterum, denuo. [ῥύπυς ἢ ῥύπυς. Gall. *Direchof, d' riantage*. Ital. *Di nuovo, vñ altra volta*. German. *Widerumb*. Belg. *Wederom*. Hispan. *De nuevo, otra vez*. Pol. *Zaję*. Vngar. *Ismer vñ újratag*. Ang. *Again, vñ foris*.] Cic. pro Musken: Facis ut iustus picha in Aventinum sevocanda videatur. Terent. in Eynuch. Inimicitia, inducia, bellum, pax rursum, & loventur interdum rursum & denuo conjuncta. Plautus in Pœnulo: Revertor rursum denuo Carthaginem, & rursum profum. Terent. in Heey. Tace, trepidan lenis, & cursari rursum profum. Donatus: Rursum, proprie rursus: Prorsum, ante significat & est proverbiale, sicut dicimus, Rursum deonum, intrò foras, Hac illac. & Quandoque ponitur rursum pro e contrario. Virg. l. Haud rursum caedes uruici refecantur.

Rur, ruris, n. t. Prædium rusticum: ita dictum, teste Varrone lib. 4. de lingua Latina, quod in eo quotannis rursus eadem fiant, ut capitur fructus, quod tamen ineptum videri potest, cum verisimilius sit esse ex Græco ῥύπυς, prima licera abjecta: ut ἀμύδω, mulgeo, & similia. Scalliget in Varronem. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Un lieu de champs, vñ village, les champs*. Ital. *Villa, pag. sione, contrado, campo*. German. *Ein Jät* / *oder Gut* / *ein Bauern besizung*. Hispan. *El campo que se labra à ara, aldeia*. Polon. *Folmark*. Vngar. *Mesd paray maori*. Ang. *The country*.] Plautus in Captiv. Rus. in. Horat. 1. Epist. 10. Ruris amatores hac in re scilicet una Multum dissimiles. Cicero pro Roscio Amer. Habet animi relaxandi causas rus amonũ & suburbanum. Idem 3. Offic. Ab hominibus relegasset, & ruri habitare iussisset. Virgil. 3. Georg. Luciferi primo cum sidere frigida rura Carpatum. & Rus saturũ dixit Persius, quod omnibus rebus abundet, Satyria 1.

Ruricolum, diminutivũ à rus. [Polon. *Wiostryka*. Vngar. *Mesdka*.] Gell. lib. 19. cap. 9. Ceruam dabat amicis ac magistris in ruriculo.

Rurals, rurale, om. t. Quod ad rus pertinet. [ῥύπυς. Gall. *Champs, de village*. Ital. *Casa di villa*. German. *Das zu dem Jät gehdt*. Hispan. *Casa de campo que se labra, à de aldeia*. Polon. *Folmarkowa*. Vngar. *Mesd hãc vala*. Ang. *Of the country*.] Vnde Rurales dii, Mercurius, Panque, quibus sacrificabant placetas, & vinum, qua de re extat non inventulum Leonidæ Græci poetæ Epigramma:

Αἰθια ἢ τομείων ἰερίε πῶς ῥύπυς ἢ ἰερίε
 Πεδυκίε, ἢ ἰερίε ῥύπυς ἢ ἰερίε
 Καί το τομείων ἰερίε ῥύπυς ἢ ἰερίε
 Ο ἢ τῶ ἀρῆν τῶ ἀρῆν ἰερίε ῥύπυς ἢ ἰερίε
 Γλαυκὸν ἢ φαιρὸν, ἢ τῶ ῥύπυς ἢ ἰερίε ἰερίε
 Αἰθια ῥύπυς ἢ ἰερίε ῥύπυς ἢ ἰερίε. Id est, Stabula & Nympharum sacer pagus, vos sub saxo fontes, tuque aquis vicina pinus, & quadrata ovium servator Maxje Mercuri, quique capris depastum Pan occupas scopulum: propitii hæc liba, populumq; plenum vino suscipite, Acacia dona Neoptolemi.

Ruratio, onis, res rustice. [Pol. *Zabawka na rusy*. Vng. *Parasztog meksi malkadai*.] Apuleius in Apologia: Ille vero nec Diis rurationis qui eum pascunt, ac vellunt segetis ulla aut vitis, aut grex primitias imparte.

Ruricris, ruricris, om. t. Quod est ruris, vel eorum proprium qui ruri degunt. [ῥύπυς. Gall. *De village, rustique*. Ital. *Di villa*. German. *Wäwertsch / des Jäts*. Hispan. *Casa de aldeia*. Pol. *Chl opiki*. Vng. *Mesd*. Ang. *Vplandub or of the country*.] Apul. Ruricris vocabulo vulgus indoctum rosas laureas appellat.

Ruricola, a, com. p. Qui rus colit. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Laboureur des champs, villageois*. Ital. *Contadino*. German. *Ein Bauer / einer der das Jät bauet*.

Ruricola: Pol. *Chl op. gbur, fied ak araq*. Vn. *Mesd maori*. Ang. *That dwellth in the country*.] Col. lib. 10. cap. 33. Hæc runcolæ paterentur monstra. Ovid. lib. 3. Metam. Ruricolæ que boves letho de dit. Aratrum runcula. Ovid. 4. Trist. Tempore runcolæ patiens sit taurus aratri.

Rurigena, com. p. Qui ruri natus est. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Qui est né, ou habite à champ*. Ital. *Nato in villa*. German. *Der auß dem Jät oder landt als ist nist in der Staz rebosi is*. Hispan. *De à nascido in aldeia*. Pol. *Wiosnaak*. Vng. *Mesdka*. Ang. *Born in te country*.]

Ruro, ras, Rusticor, ruri ago. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Se tenir en demorer aux champs*. Ital. *Star in villa*. German. *Ass dem Jät sitzen* / *mit Jät oder vmbgeh*. Hispan. *El ser en aldeia*. Polon. *Wiosna* / *benia, na folmarku wiejskim*. Ang. *To dwell in the country, to employ husbandry*.] Plaut. in Capt. Dum rurant homines, & Dicitur & Ruror, atis, deponens. Varr. Serrano, ut annotavit Nonius. Dum in agro studiosus rutor.

Rurica, a, um, penultima correpta, Quod ruris vel rustici est, vel ruri degit. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Rustique, rural*. Ital. *Di villa*. Germ. *Wäwertsch / eines Bauern*. Hispan. *Casa de aldeia*. Pol. *Chl opiki*. Vng. *Mesdka*. Ang. *Rustical, of the village or country*.] ut Domus rustica. Cicero pro Quintio: Erat ei pecuana res ampla, & rustica, sanè bene culta, & fructuosa. Liv. 11. belli Punici: Quæ vox in rusticum inde proverbium posita. Cicet. pro Roscio Amer. Vita autem hæc rustica, quam tu a gresem vocas, parsimonie, diligentie magistra est. & Quandoque rusticus dicitur monibus, & vita incultus, quasi semibarbarus. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Virg. 2. Aeglog. Rusticus es Corydon. Quatuor lib. 2. cap. 12. Manus indocte ac rusticæ.

Rurice, comparativus. [Polon. *Wiosnaak*. Vng. *Mesdka*.] Senec. Epist. 90. Simus hoc titulo rusticioris contentus: o virum bonum.

Rusticus, ei, substantivum, Agricola sive ruri habitans. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Rustique, villageois, rustant*. Ital. *Rustico, contadino, vilano*. Germ. *Baume / der Bauernama*. Belg. *Des Boer*. Hispan. *Aldeano, yudo villano*. Pol. *Chl op. araq*. Vng. *Parasztog meksi*. Ang. *A husband man or vplandub man*.] Plautus in Mercat. Verban hant rustici. Virg. 1. Georg. Iam dum acer ceræ venientem extendit in annum Rusticus. Cicet. in Orat. Sermo suo modo urbanorum, sed etiam rusticorum. & Rusticus vialis, quarta decimo Calendas Septembris celebrabatur, quo die primum in urbem viam deterebant. *et hanc*. Festus 2000. est à Latinis primum diem hunc fuisse institutum, qui adversus Mezentium pugnaturi vinum Iovi eo die libarunt.

Rustice, veteres pro barbarè usurpabant, sive imperitè. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *In villegio rustique, laurdem*. Ital. *Villanamente, vñ yudo*. Germ. *Wäwertsch / vñ Rustikalig*. Hispan. *Rusticamente*. Pol. *Chl opiki, grubie*. Vng. *Parasztog*. Ang. *Lyk an vplandub or rustical man*.] Cic. 3. Offic. Vrgentia ne rustice negans enim posse, & in eo perstant.

Rusticas, atis, f. Morum incivilitas, urbanitati contraria. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Rusticità, laurdise*. Ital. *Rusticità, vilanama*. Ger. *Wäwertsch / grubditt*, *vntiligtitt der Sten*. Belg. *Bevondit*. Hispan. *Rustical*. Pol. *Chl opiki, grubie*. Vng. *Parasztog*. Ang. *Incivilize of maneri*.] Martial. lib. 7. Quære aliquem Curios temper, Fabiosque loquentem, rusticum, & dura rusticitate truncem. & Pontius quandoque pro inepta & timida vereturia, quam *lyconine* vocant Græci. Ovid. in Arte: Et si rusticitas non vetat, ipsa rogat. *Idem*. Hei mihi rusticitas, non pudor ille fuit.

Rusticulus, a, um, diminutivum, Subrusticus: id est, qui modibus non nihil rusticus est præditus. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Un rustique, qui sent avancement sen rustique & laurdant*. Ital. *Alpiano rustico, vñ poco villano, colui che ha rustumi villanosci*. Germ. *Jind* / *Wäwertsch / vñ grub mit Sten*. Hispan. *Villano vñ poco*. Polon. *Hygrub / jomu, nieob ycaine*. Vng. *Parasztika*. Ang. *That hath vplandub and not civill maneri*.] Cic. pro Seltio: Seltit rusticulus non incautus (neque enim homines nequam tacere poterunt sua sanguinem queri ad restinguendam invidiam facinoros Clodiani. Martial. lib. 10. Nec doctum satis, & parum severũ, Sed non rusticulum nimis libellum Facundo oca Pinao Thalia, perfer. & Rusticula, avis perdicti similis, nisi quod rostrum longius habet. Plin. lib. 10. cap. 38. Ambulant aves aliqua, ut paliteres, merule, currut, ut perdictes, rusticulae: ante se pedes iacunt, ut ciconiæ, & græcæ. Extat de hac ave distichon apud Martialem lib. 33:

Rustica sum perdis, quid refert, si sapor idem?
 Carlos est perdis, sic sapor illa magis.

Rusticus, a, num. Rusticus. [ῥύπυς ἰαβαλὸς ἢ ἀγρία. Gall. *Rustique*. Ital. *Rustico*. Ger. *Wäwertsch*. Hispan. *De aldeia, aldeano*. Pol. *Chl opiki*. Vn. *Parasztog*. Ang. *Rustical, of the village or country*.] Cic. 3. de Orat. Et illud quod loquitur, priscum viliam rei putat, si planc fuerit rusticianũ. Idem pro Roscio Amer. Tam ène hæc actum vita & rusticana, relegatio, atq; amandatio appellabitur. Rusticulus.

Rur. s. f. p. Herba est nulli non nota, etiam hodie nomen
 vel apud vulgum retinens, luminibus claritatem afferens, sed
 ventrem coarctans. [*ῥυζαριον*. Gal. Herba appellat ruz. Ital. Herba
 detta ruz. German. Ruten ein traub. Hispan. La ruda yerba co-
 nocida. Polon. Ruz. Vngar. Ruz. Ang. Ruz herb grace.] Di-
 ctam aut voluit ruz quod una ex omnibus herbis, propter
 multiplicem ejus usum maximè creatur. Ovid. 2. de Rem. ed.
 amor. Vultus sumas arcuente lumina ruzas. Et quicquid Ven-
 eri corpora nostra negat, Ruz musclæ contra serpentes di-
 micaturæ se muniant: habet enim præsentaneum adversus
 venena omnia remedium. Vide Plinium libro decimo, capi-
 te decimotercio.

Ruræc. s. a. um. Quod ex ruz confectum est: ut aqua ruræca.
Ruræc. s. a. tum. Quod ruz conditum est: [*ῥυζαριον*. Gal. *ῥυζα-
 ριον*. Gall. Miel avec de la ruz. ou enveloppe de ruz.
 Ital. Cosa mescolata con ruz. German. Ruz Ruten wermischet.
 Hispan. Cosa mesclada con ruz. Polon. Ruzta zmiessani. Vng.
 Ruzta. Ang. Mingleed with ruz.] ut Mustum ruratum. Plinius:
 Invenio multum ruratum populo datum. Rutati lacerti, ru-
 ta conditi. Marialis libro 10: Sæta coronabant rutatos ova
 lacertos.

Rutabulum. li. n. Sautore Festo, proprie dicitur instrumen-
 tum quo rusticis utuntur in protrahendo igne, panis coquen-
 di gratia. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*.
 Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*. German. Ein Stengel mit dem man das Brot ruzet. in
 d. d. d. Hispan. Decedera a hurtanos. Polon. Rutabulo. Vng.
 Rutabulo. Ang. Amakron or celeraker.] Colum. lib. 12. cap.
 18. Sublata lampade rutabulo ligneo. Hodieq; id nomen ser-
 vatur apud Italos.

Rutulo. las, Rutulum facio. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*.
 Ital. *ῥυταβυλον*. German. Rutulum. Hispan. Rutulum. Polon.
 Rutulum. Vng. Rutulum. Ang. Rutulum.]

Rutulus. s. n. Rutulus flos. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*.
 Ital. *ῥυταβυλον*. German. Rutulus. Hispan. Rutulus. Polon.
 Rutulus. Vng. Rutulus. Ang. Rutulus.]

Rutulus. s. a. um. Color est flavo rubescens cum quadam splen-
 dore ruberantia. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*.
 German. Rutulus. Hispan. Rutulus. Polon. Rutulus. Vng. Rutulus.
 Ang. Rutulus.]

Rutrum. rutri, n. f. Quo quid eruitur: à ruendo. [*ῥυταβυλον*.
 German. Ein Stengel mit dem man das Brot ruzet. Polon. Rutrum.
 Vngar. Rutrum. Ang. Rutrum.] Nam sicut ara-
 tum aratrum: sic rutrum rutrum facit. Festus: Rurum tenen-
 tis juvenis effigies in Capitolio ephebi fuit, more Græcorum
 arenam erentis, exercitationis gratia: quod signum deporta-
 vit ex Bithynia Romam Pompeius Bithynicus. Plin libro
 36. cap. 2. Experimentum marmorati est in subigendo, donec
 tutto non coheret. Cato cap. 11: Oportet habere vilicum
 palas sex, ruzas quatuor, ruzas quadringentes duos. Signi-
 ficat & hostium: quod Græci *ῥυταβυλον*. Hinc diminutivum Rutel-
 lum. Lucilius: Frumentarius est, modicum hic secum, atq; ru-
 tellum Vnū afferit. Ruzet est enim modio cum uli adæqua-
 re Cicer. ad Atticum lib. 16. De laudibus Dolabellæ: Denam
 cumulum. Plautus: ætis acceryos ruzit. in *ῥυταβυλον*. Scilicet: Scilicet
 in Varronem, ex Nonio.

Rutellum. diminutivum. Lucil. lib. 9. Satyr. 1. ut citat Nonius:
 Frumentarius est, modicum hic secum, atque rutellum Vnum
 afferit.

Rutubam. veteres turbationem appellabant, teste Nonio.
 [*ῥυταβυλον*. Polon. Rutubam.] Vatro Sexgef. Id postea vi-
 derimus, nunc sumus in rutuba.

Rur. s. f. p. Herba est nulli non nota, etiam hodie nomen
 vel apud vulgum retinens, luminibus claritatem afferens, sed
 ventrem coarctans. [*ῥυζαριον*. Gal. Herba appellat ruz. Ital. Herba
 detta ruz. German. Ruten ein traub. Hispan. La ruda yerba co-
 nocida. Polon. Ruz. Vngar. Ruz. Ang. Ruz herb grace.] Di-
 ctam aut voluit ruz quod una ex omnibus herbis, propter
 multiplicem ejus usum maximè creatur. Ovid. 2. de Rem. ed.
 amor. Vultus sumas arcuente lumina ruzas. Et quicquid Ven-
 eri corpora nostra negat, Ruz musclæ contra serpentes di-
 micaturæ se muniant: habet enim præsentaneum adversus
 venena omnia remedium. Vide Plinium libro decimo, capi-
 te decimotercio.

Ruræc. s. a. um. Quod ex ruz confectum est: ut aqua ruræca.
Ruræc. s. a. tum. Quod ruz conditum est: [*ῥυζαριον*. Gal. *ῥυζα-
 ριον*. Gall. Miel avec de la ruz. ou enveloppe de ruz.
 Ital. Cosa mescolata con ruz. German. Ruz Ruten wermischet.
 Hispan. Cosa mesclada con ruz. Polon. Ruzta zmiessani. Vng.
 Ruzta. Ang. Mingleed with ruz.] ut Mustum ruratum. Plinius:
 Invenio multum ruratum populo datum. Rutati lacerti, ru-
 ta conditi. Marialis libro 10: Sæta coronabant rutatos ova
 lacertos.

Rutabulum. li. n. Sautore Festo, proprie dicitur instrumen-
 tum quo rusticis utuntur in protrahendo igne, panis coquen-
 di gratia. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*.
 Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*. German. Ein Stengel mit dem man das Brot ruzet. in
 d. d. d. Hispan. Decedera a hurtanos. Polon. Rutabulo. Vng.
 Rutabulo. Ang. Amakron or celeraker.] Colum. lib. 12. cap.
 18. Sublata lampade rutabulo ligneo. Hodieq; id nomen ser-
 vatur apud Italos.

Rutulo. las, Rutulum facio. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*.
 Ital. *ῥυταβυλον*. German. Rutulum. Hispan. Rutulum. Polon.
 Rutulum. Vng. Rutulum. Ang. Rutulum.]

Rutulus. s. n. Rutulus flos. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*.
 Ital. *ῥυταβυλον*. German. Rutulus. Hispan. Rutulus. Polon.
 Rutulus. Vng. Rutulus. Ang. Rutulus.]

Rutulus. s. a. um. Color est flavo rubescens cum quadam splen-
 dore ruberantia. [*ῥυταβυλον*. Gall. *ῥυταβυλον*. Ital. *ῥυταβυλον*.
 German. Rutulus. Hispan. Rutulus. Polon. Rutulus. Vng. Rutulus.
 Ang. Rutulus.]

Rutrum. rutri, n. f. Quo quid eruitur: à ruendo. [*ῥυταβυλον*.
 German. Ein Stengel mit dem man das Brot ruzet. Polon. Rutrum.
 Vngar. Rutrum. Ang. Rutrum.] Nam sicut ara-
 tum aratrum: sic rutrum rutrum facit. Festus: Rurum tenen-
 tis juvenis effigies in Capitolio ephebi fuit, more Græcorum
 arenam erentis, exercitationis gratia: quod signum deporta-
 vit ex Bithynia Romam Pompeius Bithynicus. Plin libro
 36. cap. 2. Experimentum marmorati est in subigendo, donec
 tutto non coheret. Cato cap. 11: Oportet habere vilicum
 palas sex, ruzas quatuor, ruzas quadringentes duos. Signi-
 ficat & hostium: quod Græci *ῥυταβυλον*. Hinc diminutivum Rutel-
 lum. Lucilius: Frumentarius est, modicum hic secum, atq; ru-
 tellum Vnū afferit. Ruzet est enim modio cum uli adæqua-
 re Cicer. ad Atticum lib. 16. De laudibus Dolabellæ: Denam
 cumulum. Plautus: ætis acceryos ruzit. in *ῥυταβυλον*. Scilicet: Scilicet
 in Varronem, ex Nonio.

Rutellum. diminutivum. Lucil. lib. 9. Satyr. 1. ut citat Nonius:
 Frumentarius est, modicum hic secum, atque rutellum Vnum
 afferit.

Rutubam. veteres turbationem appellabant, teste Nonio.
 [*ῥυταβυλον*. Polon. Rutubam.] Vatro Sexgef. Id postea vi-
 derimus, nunc sumus in rutuba.

